

Studiul 10 Mantuirea pentru iudei si neamuri

Comentariul scolii de sabbat realizat de Alejandro Bullon

Obiectivul lectiunii din aceasta saptamana este de arata harul divin care este dispus sa salveze orice fiinta umana sin momentul in care ea folosind vointa pentru asi marturisi pacatele si al accepta pe Isus ca si Manuitor al sau.

Studiul din aceasta saptamana se bazeaza pe capitolul 9 al Epistolei catre Romani. In realitate capitolele 9, 10 si 11 formeaza o unitate , tema acestor capitole este Poporul Israel. Din un anumit punct de vedere aceste capitole sunt certe paranteze incepand cu capitolul 8 apostolul Pavel ar fi putut sa continue direct cu capitolul 12 si nu s-ar fi observat nici o diferenta. In primele 8 capitole apostolul a prezentat evangheliile lui Dumnezeu, adica vestea buna a indreptarii prin credinta ale capitolelor 1 la 5, sanctificarii cap 6, 7, 8 si glorificarii in cap 8. Incepand cu cap 12 el vorbeste despre implicatiile practice ale evangheliei, adica cum afecteaza evanghelia realtia noastra cu Dumnezeu si in loc sa se opreasca la capitolul 8 si sa inceapa cu cap 12 face o paranteza de trei capitole in care ne explica care es locul lui Israel in planurile lui Dumnezeu. Aceasta sectiune incepe cu o adanca tristete. Haideti sa citim impreuna cap 9, 2.3 care spune asa:

“cã simt o mare întristare, si am o durere necurmată în inimă. Căci aproape să doresc să fiu eu însumi anatema, despărțit de Hristos, pentru frații mei, rudele mele trupesti.”

De ce Pavel se simtea trist. Pentru ca poporul Israel nu a implinit planul lui Dumnezeu cu poporul Sau. Si care era planul. Era rezumat de insusi Dumnezeu in Exod 19, 6 :

“Îmi veti fi o împărăție de preoti si un neam sfânt. Acestea sunt cuvintele pe care le vei spune copiilor lui Israel.”

Cand Dumnezeu a chemat poporul Sau Israel, lumea era cufundata in paganism, idolatrie si pacat. El dorea ca sa isi faca descoperita fata lumii, de aceea a ales pe Israel. Ei trebuiau sa traiasca in asa incat comportamentul lor sa se simta atrasi la Dumnezeu. Insa poporul lui Dumnezeu s-a contaminat. Prin intermediul ritualului de sacrificiu Dumnezeu dorea ca ei sa il desopere lumii pe Isus cu unicul scop de a descoperi lumii singurul Salvator al lumii. Insa din nefericire ei s-au pierdut in ceremoniile in sine, iutand ca toate acestea erau numai un simbol al Mielului lui Dumnezeu. Cand El veni ei nu l-au primit si niciodata nu au inplinit planul lui Dumnezeu cu ei. Aceasta era cauza tristetii lui Pavel. Poporul Sau au esuat, s-au increzut numai in faptul ca sunt copii ai lui Dumnezeu, intre ghilimele , iutand sa traiasca o viata de partasie zilnica cu Dumnezeu. In cap 9,6 spune:

“Dar aceasta nu înseamnă că a rămas fără putere Cuvîntul lui Dumnezeu. Căci nu toti cei ce se coboară din Israel, sunt Israel;”

Dragul meu , teribila este aceasta declaratie a lui Pavel, nu toti mostenitorii poporului Israel sunt si Israel. Nu toti membrii Bisericii lui Hristos lui ai lui Hristos. Forma este importanta dar nu este tot. Problema poporului Israele a fost ca s-a increzut prea mult in forme, in simboluri , multe detalii , multe reguli, preamulte. Imagineaza-ti ca numai pentru Sabbat au inventat mai mult de 3000 de reguli. Insa aceasta era totul. Nu exista

substanta, viata. Dumnezeu nu a dezamagit niciodata ci poporul a fost cel care a dezamagit. Acum Domnul a creat un remanente din aceasta natiune compromisa.

In a doua parte a lectiei se ocupa de o problema delicata. In versetul 13 spune asa:

“după cum este scris: "Pe Iacov l-am iubit, iar pe Esau l-am urât."

Acest text este o referita din Maleahi si multi iau acest text si urmatoarele pentru a demonstra lectia ALEGERII DIVINE. Adica unii se nasc ca sa fie salvati si alesi iar altii pierduti pentru ca nu au fost alesi. Insa pentru a intelege acest text in contextul lui este necesar sa intelegem ca in capitolul 9, aici nu se vorbeste de cazuri de persoane, ci de poporul Israel ca si un popor. Esau si Iacov nu sunt aici ca si indivizi , ci ca si simboluri. Dumnezeu ar fi nedrept daca ar predestina ca unii sa se nasca pentru salvare iar altii sa se nasca pentru pierzare, fara ca sa aiba in vedere deciziile acestor persoane. Care ar mai fi rolul de libera alegere a fiintei umane, pentru ce ar mai chema la pocainta daca acea persoana deja este predestinata la pierzare? Chiar apostolul intreaba in urmatorul verset in vs 14

“Deci ce vom zice? Nu cumva este nedreptate în Dumnezeu? Nicidecum! ”,

Dar dupa aceea in cv 15 prezinta o declaratie divina catre Moise,

“Căci El a zis lui Moise: "Voi avea milă de oricine-Mi va place să am milă si Mă voi îndura de oricine-Mi va place să Mă îndur”

Acum putem san e punem fireasca intrebare? Cum se face ca nu este nedreptate in Dumnezeu, cand ii pare rau de unii iar de altii nu. Aici inchimb invatam despre minunata indurare a lui Dumnezeu. El revarsa indurarea peste unii “ pentru cine am Eu indurare” spune. Dar de ce Domnul nu are indurare cu toti? Adevarata intrebare un este aceasta ci chiar urmatoarea : de ce are indurare Dumnezeu pentru cineva? Niciunul dintre noi un merita indurarea divina. Un meritam nici macar o picatura din indurarea Sa. Daca Dumnezeu nu ar avea indurare de nimeni si ar lasa ca toti sa murim pentru pacatele noastre el ar fi cu adevarat indreptatit sa o faca, pentru ca aceasta este exact ceea ce fiecare persoana merita. Insa ceea ce este cu adevarat uimitor este ca Dumnezeu se indura de cineva! Uimitor este ca cineva sa ajunga sa fie salvat, insa in ciuda faptului ca nimeni nu merita Dumnezeu a iubit atat de mult lumea incat a dat pe sigurul sau Fiu pentru ca oricine crede in El sa nu se piarda c isa aiba viata vesnica. Intelegem de aici ca indurarea divina este pentru toti, insa se pare ca este valabila numai pentru unii. Care sunt aceia? Aceia sunt cei care accpeta. Pavel citeaza textul din Exod 33:19 . Este important sa intelegem contextul pasajului citat. Capitolul din Exod 32 copiii lui Istrael se indeparteaza de drumul pe care Dumnezeu le-a poruncit si au facut un vitel de aur, incalcand porunca a doua facandu-se in acest fel vinovati si toti acestia meritau sa fie judecati si distrusi. Dumnezeu dispunea de toata dreptatea ca sa ii distruga. Este uimitor, uluitor ca au murit numai 3000 dintre ei. In aceste conditii, de ce ceilalti nu au murit? Ceilalti nu au murit pentru un simplu motiv: pentru ca s-au pocait de ce au facut. Versetul 16 termina acest context parca complicandu-l parca de tot spunand:

“Asadar, nu atîrnă nici de cine vrea, nici de cine aleargă, ci de Dumnezeu care are milă.”

Acest verset vorbeste de mila pe care Dumnezeu o ofera. Dumnezeu are mila. Pe ce baza Dumnezeu ofera aceasta mila? Observa ca versetul spune ca aceasta nu depinde de cine vrea sau de cine alearga ci de

Dumnezeu. Adica nu depinde de om ci de Dumnezeu, nu depinde de dorinta, vointa de a crede a omului, nu depinde de eforturile omului depinde numai de Dumnezeu, de Acel care a zis " voi avea mila de cine vreau sa am mila". Si de cine va avea mila? De cel care crede. Te rog ca sa nu iuti ca nimeni nu merita mila Sa. Aceasta mila este valabila numai aceluia care ACCEPTA.

Sa mergem acum la [al treilea punct al lectiei](#). Sa citim impreuna versetele 17 si 18 unde spune:

"Fiindcă Scriptura zice lui Faraon: "Te-am ridicat înadins, ca să-Mi arăt în tine puterea Mea, si pentru ca Numele Meu să fie vestit în tot pământul. Astfel, El are milă de cine vrea si împietreste pe cine vrea."

Multi citind aceste texte pot intelege ca Dumnezeu a predestinat pe faraon ca sa se piarda, chiar mai rau decat atat el trebuia sa se piarda ca sa se arate puterea lui Dumnezeu. Insa acesta nu este corect si nu se poate conforma cu voia lui Dumnezeu. Fara indoiala ca o lectura superficiala ar putea sa inspire aceasta insa sensul real este total diferit. Dumnezeu vorbeste despre cum Irael a gresit si cum trebuie acum predicata Evanghelia, pentru a ilustra ce va veni mentioneaza pe faraon, un om incapatanat si cu inima dura, mentioneaza refuzul de a raspunde la chemarea divina. Aici avem un om pentru care mila divina nu i-a servit la nimic. Inima lui a fost impietrata. Insa in relitate cine i-a impietrat inima lui faraon. Versetul 8 da de inteles ca a fost faraon, insa in Exod 8:32 spune:

"Dar Faraon, si de data aceasta si-a împietrit inima si n-a lăsat pe popor să plece."

Cum explicam aceasta? Am citi deja textul unde spune ca Dumnezeu es milostiv cu cine doreste si inchisteaza inima cui doreste. Dumnezeu este un Dumnezeu al ingaduintei insa aceasta ingaduinta poate salva sau impietri. Acelasi soare topeste margarina si acelasi soare coace argila , aceasta un depinde de soare ci de cel care primeste soarele. Faraon s-a impietrat pentru ca asa a dorit el. Indurarea lui Dumnezeu care salveaza pe unii poate impietri pe altii in functie de cum raspunde cel pacatos. Meditand la cum l-a tratat Dumnezeu pe faraon putem sa amintim diferite aspecte:

Primul : Dumnezeu nu a fost nedrept cu faraon pentru ca El niciodata nu este nedrept. Aceasta este sustinut in Rom 9:14

Al doilea : Dumnezeu nu a impietrat inima lui faraon ci el insusi si-a impietrat inima pentru ca el in mod repetat a respins oportunitatile oferite de Dumnezeu.

Al treilea : El a fost extraordinar de rabdator cu el. Faraon a zis de mai multe ori NU lui Dumnezeu iar Dumnezeu l-a asteptat si i-a dat multe oportunitati.

Al patrulea : Dumnezeu a canalizat esecul acestui om si l-a folosit in favoarea Evangheliei si slavei Sale

Haideti acum sa trecem la [partea a patra a lectiei](#). Rom 9:25 spune:

"Piatra a nimicit, în toată tara Egiptului, tot ce era pe câmp, de la oameni pînă la dobitoace; piatra a nimicit si toată iarba de pe câmp, si a frînt toti copacii de pe câmp."

Ce drept au cei necredinciosi sa fie poporul Sau. In trecut cei necredinciosi niciodata nu au putut sa fie poporul Sau ci iudeii au fost poporul Sau. Cum poate cineva sa devina poporul Sau? Pavel raspunde la aceasta intrebare citand doua pasaje din cartea lui Osea care se refera la poporul lui Dumnezeu format din cele 10

triburi din nord care s-au departat de Dumnezeu si s-au dedat la idolatrie. Din cauza infidelitatii lor Dumnezeu i-a dezmostenit si ii cheama LO AMI en Iosia 1,9 expresie evreiasca care inseamna NU SUNT POPORUL MEU. Fara indoiala ca in viitor Istrael va fi restaurat si va fi numit din nou poporul lui Dumnezeu. In Osea 1:10 spune:

"Totusi, numărul copiilor lui Israel va fi ca nisipul mării, care nu se poate nici măsura, nici număra; si de unde li se zicea: "Nu sunteti poporul Meu", li se va zice: "Copiii Dumnezeului Cel viu!"

. Acesti iudei s-au departat de Dumnezeu au ajuns din nou apostati si pagani. Insa Dumnezeu a promis ca intr-o zi acesti israeliti vor fi restaurati, chiar daca Osea se refera la israeliti acest principiu se aplica de asemenea si pentru neamuri. Principiul este acesta: Dumnezeu in mila Sa va aduce un popor in principiu respins pentru o relatie noua cu El. Pavel aplica acest principiu celor pagani, ei nu erau poporul lui Dumnezeu dar acum sunt ceea ce se enfatizeaza in acest pasaj din Osea este mila compasiva a lui Dumnezeu pentru aceia care sunt iudei sau pagani care sunt lipsiti de acest drept de a se numi poporul lui Dumnezeu 1 Petru 2:10 explica acest fapt in felul urmator:

"pe voi, care odinioară nu erati un popor, dar acum sunteți poporul lui Dumnezeu; pe voi, care nu căpătaserăți îndurare, dar acum ati căpătat îndurare."

Ajungem la [sfarsitul lectiei](#). Rom 9 30-32 spune:

"Deci, ce vom zice? Neamurile care nu umblau după neprihănire, au căpătat neprihănirea, si anume neprihănirea care se capătă prin credință; pe când Israel, care umbla după o Lege, care să dea neprihănirea, n-a ajuns la Legea aceasta. Pentru ce? Pentru că Israel n-a căutat-o prin credință, ci prin fapte. Ei s-au lovit de piatra de poticnire"

Se naste intrebarea, de ce Israel nu a capatat neprihanirea lui Dumnezeu in ciuda cautarilor lor. Pentru ca au incercat sa o obtina pe o cale gresita respingand pe Isus care este piatra din capul unghiului. Ei cautau , urmureau sa obtina ceva in sa un au resusit, si aceasta in timp ce neamurile care in principiu un cautau dreptatea lui Dumnezeu au ajuns sa o obtina. De ce ? Pentru simplul fapt ca si-au pus increderea in Isus. Iudeii cautau legea dreptatii si incercau cu tot dinadinsul sa inplineasca legea in sa niciodata nu au obtinut tinerea legii pentru ca implinirea legii nu se obtine prin faptele legii. In schimb nemurile ascultau Evanghelia si isi puneau increderea in Isus si au fost indreptatiti total si gratuit. O multime dintre neamuri au imbratisat cristianismul cand epistola catre romani a fost scrisa. Iudeii au cautat dar nu au gasit, neamurile un au cautat dar au gasit. Ca si un om care a cautat toata viata aur si un a gasit iar altul care nu a cautat nimic si care a sapat o groapa langa casa lui si a gasit o galeata mare de aur sau ca si un vanator care a urmarit toata ziua sa vaneze un iepure si nu a vanat nimic iar altul care nu vana i-a cazut in brate. Iubite prietene asa este salvarea lasa-te in mana lui Dumnezeu un lupta singur pentru ca singur vei fi infrant . Isus a venit ca sa te salveze pune-ti toata increderea in El si accepta-l ca si Salvator.